

**ANG****Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXV1 Blg. 3
Pebrero 7, 2005
www.philippinerevolution.org

Editorial

Biguin ang malulupit na anti-mamamayang hagupit ng rehimeng US-Arroyo

Puspulang nilalabanan ng mga organisasyong masa, mga pwersang pampolitika at maging ng sektor ng simbahan ang plano ng rehimeng Arroyo na itaas mula 10% tungong 12% ang siningil na *value added tax* (VAT) at ipataw na rin ito sa mga produktong petrolyo, kuryente at serbisyong medikal at ligal. Puspusan din nilang tinututulan ang muling pagbubukas ng likas na yaman ng bansa sa pandarambong ng mga dayuhang korporasyon sa pagmimina sa pamamagitan ng pinal na pagpapatibay sa Mining Act of 1995. Abot-abot ang galit ng mamamayan sa dalawang pinakahuling mga patakarang sagad-sagarang makadayuhan at anti-mamamayan na itinutulak ng gubernong Arroyo sa desperasyon nitong palutugin ang bulok na naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal.

Nagbibingi-bingihan ang rehimeng US-Arroyo sa malawak na hinaing laban sa pagtataas ng VAT. Wala itong pakialam kung sa pagtataas ng VAT ay papaimbulog sa langit ang presyo ng mga bilihin at lalagpak sa lupa ang kabuhayan ng mamamayan. Wala si Arroyo ni



pakitang-taong pagmamalasakit sa mamamayan. Habang puspusan nitong itinutulak ang pagtataas ng VAT, puspusan din nitong hinahadlangan ang mga hakbangin para sa pagtataas ng sahod ng mga manggagawa.

Mas masama pa sa pagtataas ng VAT, todo-larga ngayon ang rehimeng US-Arroyo sa pagbabaklas ng mga prongterang pangbansang patrimonyang ng Pilipinas at pagbibigay ng buong laya sa mga dayuhang monopolyong kapitalista na dambuhaling ang likas na yamang mineral

ng bansa.

Inilalantad ni Arroyo at ng kanyang mga opisyal na sila'y dili iba kundi mga administrador ng neokolonyal na estado na ang katapatan ay sa mga dayuhang negosyo. Hindi nila itinatago ang kanilang labis na galak sa plano ng mga dayuhang kapitalista na kamkamin at pakinabangan ang natitirang yaman ng Pilipinas. Walang pakialam ang rehimeng Arroyo kahit pa hatid ng mga dayuhang monopolyong kapitalista sa pagmimina ang wala pang katulad na

Mga tampok sa isyung ito...

Malakihang pagmimina

PAHINA 4

General Corpus: Malaking manloloko

PAHINA 6

Pagsasanib ng mga dambuhalang kumpanya

PAHINA 9

pagkawasak sa mga bundok, ilog at lupang agrikultural, pananalanta sa buhay ng masang anakpawis at lalong pagkabansot ng lokal na ekonomya.

Iniaalok ng rehimeng US-Arroyo ang lahat ng insentibo sa mga dayuhang kapitalista, kabilang na ang kalayaan mula sa buwis at kalayaang iuwi ang lahat ng tubo. Hindi rin sila ipailalim sa mga inspeksyon kaugnay ng pagsunod sa mga pamantayan sa pangangalaga sa kalikasan. Ang mga ito at marami pang iba ay pawang ginagarantiya sa kanila ng Mining Act of 1995 na pinal na pinagtibay ng Korte Suprema nitong Pebrero.

Pilit na pinalalabas ng rehimeng US-Arroyo na ang malakihang pagpasok ng mga dayuhang kapitalista sa pagmimina ay maghahatid ng pagsulong ng ekonomya. Nagbubulag-bulagan ito sa katotohanan na sa nakaraang 60 taon, ang patakarang ito ay nagresulta lamang sa malawakang disempleyo, pagkawasak ng mga pwersa sa produksyon, pagkasaid ng kapital at palagiang krisis.

Kailangang-kailangang puspusang kumilos ang mamamayang Pilipino upang pigilan ang rehimeng

US-Arroyo sa pagsasakatuparan ng dagdag sa VAT at ang walang awat na pag-akit sa mga dayuhang kapitalista na mamuhunan sa pagmimina. Dapat isagawa ang lahat ng posibleng paraan upang biguin ang maiitim na balaking ito. Sa gayon lamang mapipigilan ng mamamayan ang lalong pagbagsak ng kanilang kabuhatan at ang ibayong pang-aapi at pagpapahirap sa kanila.

Palawak nang palawak ang hanay ng mamamayang nagpapahayag ng pagtutol sa dagdag na VAT. Kailangang puspusang patatagin ang pagkakaisa ng mga pwersang ito, palalimin ang maka-mamamayan at anti-imperyalistang batayan ng kanilang paninindigan sa dagdag na VAT, at ituon ang kanilang nagkakaisang lakas sa paglulunsad ng iba't ibang anyo ng pagtutol at mga protesta sa mga pabrika, paaralan, upisina at mga lansangan.

Ang pagpupumilit ni Gloria Arroyo na ipatupad ang pagtataas ng VAT ay nag-uudyok ng malawakang galit sa rehimen. Ang kanyang pagbalewala sa hinaing ng mamamayan at pagkakalat ng kasinungalingang "mamamayan ang makikina-bang sa pagtataas ng VAT" ay gumagatong sa apoy ng protesta.

Malawak din ang hanay ng mamamayang tumututol sa pagsasakatuparan ng Mining Act of 1995. Kailangan silang tipunin upang itulak ang pagbabasura nito at pigilan ang pagpasok ng mga dayuhang kapitalista at pandarambong ng mga ito sa yamang mineral ng Pilipinas. Pambansang digmaan ang sagot ng sambayanan Pilipino upang ipaglaban at ipagtanggol ang kasarinlan sa ekonomya at ang pambansang patrimonya ng Pilipinas.

Sa partikular, kailangang gamitin ng mga komite at upisyal ng mga organo ng rebolusyonaryong kapangyarihang pampulitika sa iba't ibang antas sa buong bansa ang kanilang awtoridad upang isakatu-paran ang mga partikular na patakaran sa reporma sa lupa, mga batas na nagtatanggol sa karapatan sa lupa ng mga magsasaka at minor-yang mamamayan at laban sa pananalanta sa kalikasan. Ang mga yunit ng Bagong Hukbong Bayan ay may tungkuling tiyakin na naipatutupad ang mga batas at patakarang ito.

Ang mga pagkilos at paglaban ng mamamayang Pilipino laban sa pagtaas ng VAT at pagpapapasok ng mga dayuhang kapitalista sa pagmimina ay pawang nakakawing at naglilingkod sa pakikibaka ng sambayanan laban sa rehimeng US-Arroyo. Katunayan, tumatampok sa mga paglabang ito ang mahigpit na pangangailangang wakasan ang papet, anti-mamamayan, bulok at mapanupil na gubyerno ni Gloria Macapagal-Arroyo.

Sa pagsusulong ng mga pakikibakang ito, responsibilidad ng mga rebolusyonaryong pwersa na itaas ang kamulatan ng sambayanan upang ipakita ang pangangailangan para sa bagong-demokratikong rebolusyon para wakasan ang neokolonyal na estado at ang malakolonyal at malapyudal na sistemang panlipunan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. **AB**



Taon XXXVI Blg. 3 Pebrero 7, 2005

Ang *Ang Bayan* ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.

Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:

www.philippinerevolution.org

Tumatanggap ang *Ang Bayan* ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikau-unlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa: angbayan@yahoo.com

Nilalaman

Editorial	1
Pagtaas ng VAT, binatikos	3
Malakihang pagmimina	4
Pagmimina sa CL	5
Corpus: Malaking manloloko	6
Pangangalaga ng kapaligiran sa Panay	8
Dambuhalang pagsasanib	9
Maoismo sa China, di masupil	11
Paggunita sa Auschwitz	12
Eleksyon sa Iraq	12
Balita	13

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

Pagtaas ng VAT, inuulan ng batikos

Di magkandatuto ang rehimeng Arroyo sa pagtatanggol sa lansakang kontra-mamayang pakana nitong pagtataas sa *value-added tax* o VAT mula 10% tungong 12%. Ito ay matapos mabilisang ipasa ng mga reaksyunaryong kinatawan sa kongreso ang panukala sa kabila ng masidhi at malawakang pagtutol ng mamamayan.

Pang-apat ito sa mga batas kaugnay sa pagbubuwis na naipasa na sa kongreso sa loob lamang ng dalawang buwan. Ang mga ito ay ipinangangalandakang magdadagdag sa “kaban ng bayan” na solong pinakikinabangan ng rehimen at mga kasapakat nito.

Ang VAT ay isang sistema ng pagbubuwis na unang ipinatupad ng rehimeng Aquino noon pang 1988. Ipinampalit ito sa “general sales tax” dahil umano sa kainutulan nito sa pangangalap ng buwis at korapsyon sa Bureau of Internal Revenue. Ang totoo, ipinataw ang VAT bilang pagtalima sa kundisyon ng bagong pautang ng International Monetary Fund (IMF) at World Bank. Lahat ng mga sumunod na amyenda sa batas ay dikta pa rin ng IMF at World Bank.

Inoobligang magbayad ng VAT ang sinumang nagbebenta, nagpa-paupa, nag-aangkat o nagbibigay ng ilang piling serbisyo. Gayunpaman, isa itong “di direktang buwis” na maaaring ipasa sa mamimili, nangungupa o kliyente at kaiba sa “sales tax” na pangunahing binabalikat ng nagbebenta.

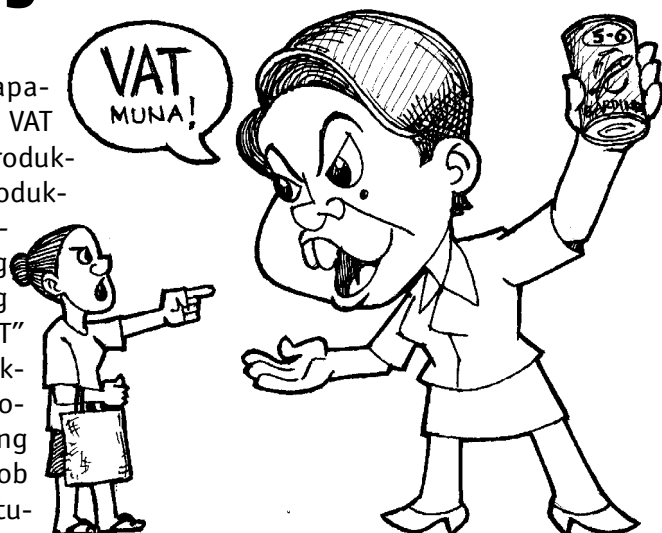
Pinalawak ito noong 1996 upang saklawin ang iba pang serbisyo. Noong Agosto 2004, naglabas ang IMF ng listahan ng mga hakbangin upang tiyaking makapagbabayad ng utang ang Pilipinas. Di kagulat-gulat na kasama rito ang pagpapataas ng VAT

nang 20-40%.

Di man laging napapansin, sinasaklaw ng VAT ang lahat ng batayang produkto liban sa hilaw na produktong pagkain (*fresh produce*), at marami-raming serbisyo. Ipinapataw ang tinatawag na “input VAT” sa bawat proseso at hakbang ng pagbubuo ng produkto. Ang kabuuan ng “input VAT” na nakapaloob na sa presyo ay pinapatu- ngan pa ng dagdag na 10% na “output VAT” tuwing bumibili ng produkto o nagbabayad ng serbisyo ang konsyumer. Salamat kay Arroyo, magiging 12% na ito sa hinaharap.

Naglalaway ang rehimeng Arroyo sa inaasahang P35 bilyong malilikom mula sa mas mataas na VAT. Kung tatanggalin maging ang eksemplasyon sa hilaw na produktong pagkain, madadagdagan pa ng P28 bilyon ang “kaban ng bayan”. Dagdag ito sa inaasahang P15 bilyong malilikom mula sa ibayong pagtataas ng buwis sa alak at sigarilyo at P10 bilyon mula sa Lateral Attrition Law.

Kasama ng rehimen sa pagdiriwang ang mga imperyalistang amo nito sa IMF at World Bank. Ayon sa kanila, matitiyak na ngayon ang tuluy-tuloy na pagbabayad sa dayuhang utang ng bansa. Baka sakaling may maniwalang na rin sa deklarasyong nakaahon na ang bansa sa krisis sa pananalapi. Mababawasan na umano ang depisit sa badyet. Bahagyang gaganda ang katayuan ng bansa sa mga internasyunal na bangko at institusyong pampinansya. Baka sakaling pautangin na muli ng naturang mga bangko ang bangkrap at korap na rehimeng Arroyo. Hindi kailangang maging henyo upang



makita kung saan patungo ang pagdrong ito.

Hindi malunok ng mamamayan ang mga panloloko ng rehimen. Dapat diumano magpasalamat ang mamamayan sa pagsisikap ng kongreso na ilibre sa pagtataas ng presyo ang mga tinataguriang “pagkaing pangmahirap” tulad ng *instant noodles*, sardinas, toyo, patis, bagoong at mga delata. At kahit magtaas pa ang mga ito, ayon naman sa gabinete ni Arroyo, barya-barya lamang diumano ang itataas ng mga presyo.

Ngunit ayon sa inisyal na pagtataya ng mga progresibong kongresista, madadagdagan ng P256 kada buwan ang gastusin ng isang pamilya dulot ng pagtaas ng VAT. Ito ay sa kalagayang kulang na kulang na nga para sa isang pamilya sa Metro Manila ang arawang sahod na P300. Wala pa man ang dagdag na VAT, P590 na o dagdag na P290 ang kinakailangan ng isang animkataong pamilya kada araw upang mabuhay nang disente. Maliit na nga kumpara rito ang hinihinging P125 dagdag sa arawang sahod at P3,000 *across the board* na pagtaas sa sweldo ng mga kawani ng guberno. Sa kabila nito, patuloy pa ring tumatanggi ang rehimen na magpatupad ng makatarungang pagtaas sa sahod at sweldo. **AB**

Malakihang pagmimina: Paglapastangan sa pambansang soberanya at patrimonya

Walang duda na wawasakin ng mga dambuhalang kumpanya sa pagmimina ang kabundukan at natitira pang kagubatan ng bansa upang kamkamin ang likas na yaman nito sa pinakamura at pinakamabilis na paraan. Tahasang iniaalay ng rehimeng Arroyo ang pambansang patrimonya ng Pilipinas sa altar ng mga dayuhang kapitalista para sa pagpapakasasa ng mga ito sa yamang mineral ng bansa. Sa pamamagitan ng Korte Suprema nitong Pebrero, pinal nang ibinasura ng rehimen ang petisyon ng mga pambansang minorya, magsasaka at iba pang mamamayan laban sa Mining Act of 1995. Di ito kataka-taka, lalupa't ang pangunahing isponsor nito sa senado noong 1995 ay walang iba kundi ang noo'y senador na si Gloria Arroyo.

Ayon sa Kalipunan ng mga Katutubong Mamamayan ng Pilipinas (KAMP), aabot sa halos 75% ng kalupaan ng Pilipinas ang sinasaklaw ng mga aplikasyon para sa FTAA na nakasalang ngayon sa Department of Environment and Natural Resources. Ang FTAA ay isang kasunduan sa pagitan ng gubyrerno ng Pilipinas at kumpanya ng pagmimina na nagpapahintulot sa kumpanya na magmina ng maksimum na 81,000 ektaryang kalupaan sa loob ng 75 taon. Sa ngayon, dalawa pa lamang ang may aprubadong FTAA—ang Climax-Arimco Mining Corporation na nagmimina na sa Dipidio, Nueva Vizcaya at ang Sagittarius Mines, Inc. na may operasyon sa Sultan Kudarat, North at South Cotabato at Davao del Sur.

Nang hindi pa napagtitibay ang ligalidad ng Mining Act, nagkaloob ang DENR ng mga Exploration Permit (EP) sa 16 na kumpanya saklaw ang 55,360 ektarya. Inilusot din muna ng 190 kumpanya ng pagmimina ang kanilang mga operasyon sa mga Mineral Production Sharing Agreement (MPSA) na sumaklaw sa halos 315,000 ektarya sa iba't ibang bahagi ng bansa.

Ang pagpasok ng mga dayuhang kumpanya sa pagmimina sa bansa ang isa sa pinakamalaking

banta sa buhay at kabuhasan ng maraming komunidad ng mga magsasaka at pambansang minorya. Lalo nitong pinabibilis ang monopopolisasyon ng lupa sa kamay ng mga dayuhan at nilalapastangan ang karapatan ng mga magsasaka at pambansang minorya sa kanilang mga sakahan at lupaing ninuno. At kung nasaan ang mga dayuhang kumpanya, naroon din ang reaksyunaryong militar na umaaktong mga merse naryong pwersang panseguridad ng mga ito. Palagi ang magkatambal

ang pagmimina, malawakang militarisasyon at mga programang kontra-rebolusyonaryo.

Hindi magkandaugaga ang rehimen sa pagkukwenta ng inaasa-

Ilan sa pinakamasasahol na probisyon ng Mining Act :

- 1) pagpapahintulot sa 100% pagmamay-ari ng mga dayuhan ng mga lokal na kumpanya; 2) paggarantiya ng 100% *repatriation* o pag-uwi hindi lamang ng kita kundi pati ng puhunan at kagamitan; 3) garantiya laban sa kumpiskasyon ng estado; 4) kalayaan mula sa buwis at pagpapababa ng mga taripa; 5) maaaring ibawas sa netong kita ang anumang pagkalugi; 6) titiyakin ng gubyrerno na walang sasagka sa mga operasyon ng mina, kabilang ang mga komunidad at sakahan; 7) maaaring gamitin ng mga kumpanya ang iba pang likas na yaman sa lugar na saklaw ng kanilang operasyon, tulad ng mga natural na *watershed* at kahoy; at 8) maaaring direktang ibenta ng mga kumpanya ang kanilang naminang ginto sa labas ng bansa, libre sa anumang regulasyon ng Bangko Sentral ng Pilipinas.

hang pagdagsa ng dayuhang kapital sa lokal na industriya ng pagmimina. Magdadagdag umano ito ng P57 bilyon sa buwis pa lamang, habang tinatayang aabot sa \$6 bilyon (P330 bilyon) ang kapital na papasok sa bansa. Hindi nito nababanggit na sa katunaya'y mumo lamang ang matitira sa Pilipinas dahil tiyak na ibabalik ng mga dayuhang kumpanya sa kanilang mga bansa ang kanilang mga kita. Kahit ang ipinagmamayabang na kita sa buwis ay baryabarya lamang lalupa't ililibre sa mahabang panahon sa iba't ibang buwis ang mga kumpanya sa pagmimina.

Nais ni Arroyo na lunukin ng

mamamayang Pilipino ang pagdagsa ng mga dayuhang kumpanya sa pagmimina. Bilang pansuhol, nangangako itong lumikha ng dagdag na 200,000 bagong trabaho sa mga minahan. Ang hindi nito binabanggit, milyun-milyong mamamayan ang mawawalan ng hanapbuhay dahil sa pwersahang pagpapalikas sa buo-buong mga komunidad at pagkawasak ng kanilang kabuhayan, mga lupang agrikultural, mga ilog at kagubatan. Kumpara sa lilikhain nitong empleyo, ilang ulit na mas malaki ang pinsalang idinudulot ng pagmimina sa kabuhayan ng mamamayan sa mga kalapit na lugar. Bukod rito, karamihan ng mga manggagawa sa mga

mina ay mga kontraktwal at kaswal. Ang sektor ng pagmimina rin ang may pinakamataas na bilang ng mga pana-panahong manggagawa, labas sa sektor ng agrikultura. Napakababa ng pasahod, walang mga karapatang pangmanggagawa at napakasahol at nakamamatay ang mga kundisyon sa paggawa sa loob ng mga minahan.

Sa harap nito, napakalaking hamon sa mamamayan at rebolusyonaryong kilusan ang pagpigil sa ganap na pagpapatupad sa Mining Act. Nakasalang dito hindi lamang ang kapakanan at kabuhayan ng mamamayan sa kasalukuyan kundi maging ng mga susunod na salinlahi ng mga Pilipino. AB

Pagmimina sa Central Luzon

Ang sakunang humambalos sa Aurora at Nueva Ecija noong Disyembre 2004 ay resulta ng matagal na panahong pandarambong ng mga imperyalista at ng lokal na papet nito sa kagubatan at kabundukan ng Central Luzon. Ngunit hindi lamang ang mga lugar na ito ang winasak at patuloy na winawasak ng kanilang kasakiman. Dagdag sa pagtotroso, may mga bahagi sa Central Luzon na kinamkam at winasak na ng mga dayuhan at lokal na kumpanya sa pagmimina at ng mga nakalalasong planta ng kuryente.

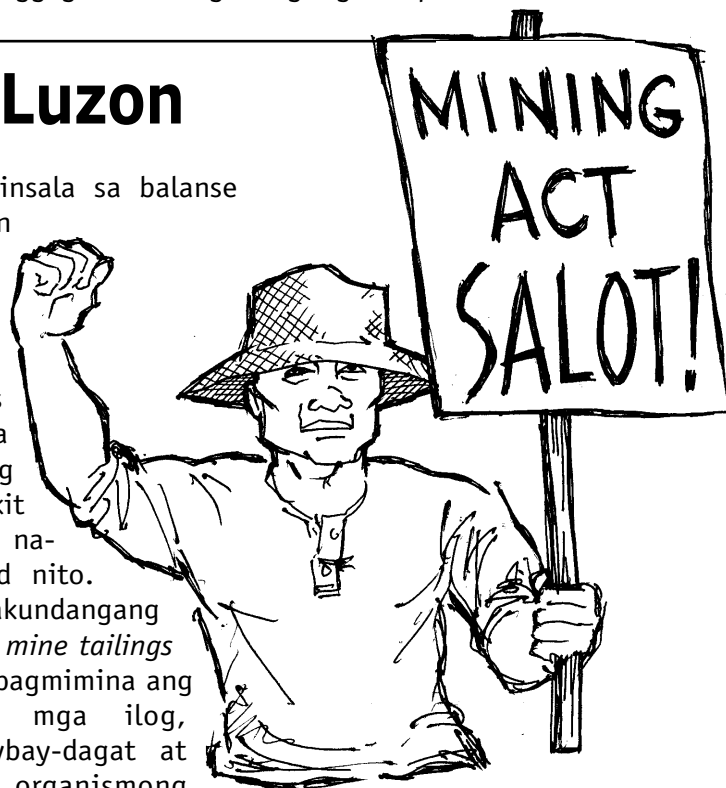
Katunayan, ang paglaganap ng komersyal na pagmimina ang pinakamapaminsala sa kabundukan at iba pang likas na yaman sa rehiyon. Ayon sa isang ulat ng United Nations Education, Scientific and Cultural Organization (Unesco), 15 sa 17 pinakananganib na kabundukan sa Pilipinas ang matatagpuan sa Central Luzon. Ang pagtitibag ng mga bundok para bigyang-daan ang mga mina ang pumapatay sa maraming kagu-

batan at pumipinsala sa balanse ng kalikasan dito. Nagdudulot ito ng matinding polusyon na pumipinsala sa mas malawak na erya at nagdudulot ng iba't ibang sakit sa mamamayang nakatira sa paligid nito.

Ang walang pakundangang pagtatambak ng *mine tailings* o dumi mula sa pagmimina ang pumapatay sa mga ilog, palayan at baybay-dagat at lahat ng mga organismong nabubuhay dito.

Kabilang sa mga nanganganib ang kabundukang malapit sa Angat watershed, ang Mt. Irid at Mt. Angelo na nasa hangganan ng Bulacan at Quezon at ang bahagi ng Sierra Madre sa hangganan ng Nueva Ecija at Quezon.

Malaking pinsala na rin ang tinamo ng Mt. Arayat sa Pampanga, ng Mt. Natib at kabun-



dukan ng Mariveles sa Bataan, ng Mt. Tapulao at ng matatayog na kabundukan ng Zambales at Aurora.

Lalong nabigyan ng laya ang mga kumpanya sa pagmimina sa buong bansa matapos pagtibayin ng Korte Suprema ang ligalidad ng Mining Act of 1995 noong Disyembre 2004 at muli nitong Pebrero. Sa Central Luzon, sisimu-

lan na ng Dizon Mine ang paghuhukay ng *open pit mine* sa mabundok na lugar sa pagitan ng Zambales at Pampanga. Sa Gabaldon, Nueva Ecija, nakatakda na rin ang pagmimina para sa *white clay*. Mayroon nang *exploration* sa Sta. Cruz at Candelaria, Zambales para sa pagmimina ng *chromite*, *nickel* at iba pang mineral na sumasaklaw ng halos 4,000 ektarya. Bago pa man pinagtibay ang Mining Act of 1995, aabot na sa 24 na kumpanya ang napagkalooban ng Mineral Production Sharing Agreement (MPSA). Samantala, mayroon nang mga aplikasyon para sa Financial and Technical Assistance Agreements (FTAA) na sumasaklaw sa halos lahat ng mga bahaging mabundok at maburo sa Aurora at Tarlac.

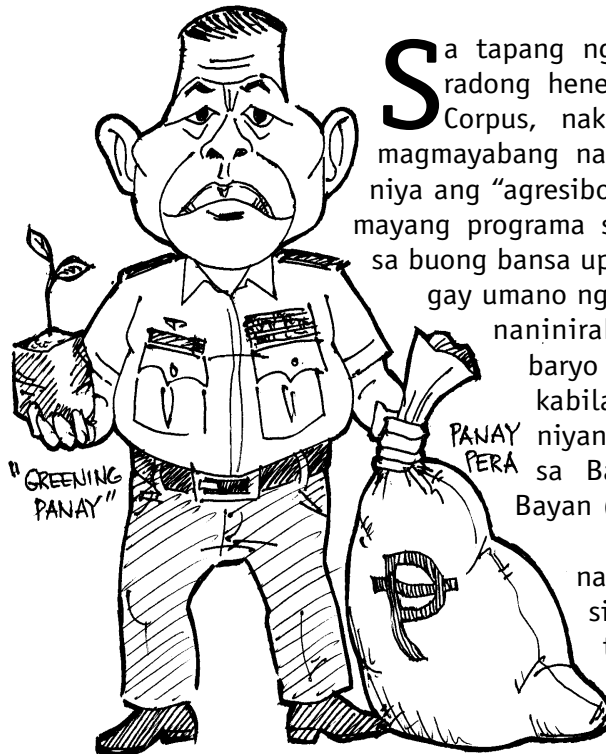
Sa Zambales, tuluy-tuloy ang pag-agos ng mga lason mula sa mga inabandonang minahan ng Koto Mines at Dizon Copper Silver Mines. Ang mga nakatambak na lason ay tuluy-tuloy na pumipinsala hindi lamang sa kabuhasan kundi pati sa kalusugan ng mamamayan doon. Isang halimbawa ang lawa ng San Marcelino kung saan hindi na maaaring kainin ang mga isdang nahuhuli dahil sa taas ng konsentrasyon ng *mercury* na itinatatambak ng kalapit na Dizon Mines.

Karamihan ng mga mabundok at maburo na lugar na ito ay direktang saklaw ng mga larangang gerilya. Simula't sapul, malinaw na ang pagtutol ng rebolusyonaryong kilusan sa Mining Act at lahat ng mapandambong at mapangwasak na operasyon ng pagmimina sa bansa. Malinaw din sa rebolusyonaryong kilusan na tanging ang paglakas ng paglaban ng mamamayan ang makapipigil o makasasalag man lamang sa mapaminsala at nakamamatay na epekto ng komersyal na pagmimina.

Katulad sa iba pang bahagi ng bansa, tinitiyak ng Bagong Hukbong Bayan at ng rebolusyonaryong kilusan sa rehiyon na puspusan nilang labanan ang mga dayuhan at lokal na kumpanya sa pagmimina na may operasyon sa mga lugar na saklaw ng demokratikong gubyernong bayan. Sa abot ng makakaya, pipigilan ng Josepino Corpuz Command ang operasyon sa pagmimina ng mga dayuhang kapitalista sa Central Luzon at parurusahan ang sinumang yuyurak sa karapatan ng mamamayan at magdudulot ng malawakang pagwasak sa kapaligiran. **AB**



General Victor Corpus: Malaking manloloko



Sa tapang ng apog ng retiradong heneral na si Victor Corpus, nakuha pa niyang magmayabang na ipupursige raw niya ang "agresibong maka-mamamayang programa sa *reforestation*" sa buong bansa upang makapagbigay umano ng trabaho sa mga naninirahan sa mga baryo sa kabundukan, kabilang ang dati niyang mga kasama sa Bagong Hukbong Bayan (BHB).

Akala ni Corpus na may mauuto pa siya sa pagpopostura bilang tunay na makamamayan at tagapagtanggol ng kalikasan. Sa Panay, walang-wala na siyang maloloko, laluna sa hanay ng mga minoryang Tumanduk. Iisa lamang ang tawag nila sa hambog na heneral: Malaking manloloko!

Si Corpus ay tenyente sa dating Philippine Constabulary nang umanib siya sa BHB noong 1971. Nadakip siya noong 1976 at bumalik sa reaksyunaryong hukbo nang palayain siya noong 1986. Mula noon hanggang sa pagreretiro niya nitong 2004 ay humawak siya ng iba't ibang katungkulan sa AFP, kalakhan sa larangan ng paniktik at saywar. Hinirang siya ni Arroyo nitong Disyembre 2004 bilang Presidential Adviser para sa Anti-Illegal Logging Task Force at sa National Reforestation Program. Bahagi ito ng mga pasiklab ng rehimen kaugnay ng pagharap nito umano sa malawakang pagguho ng lupa at pagbaha sa Aurora at Quezon na ibinunsod ng laganap na komersyal na pagtotroso.

"Greening Panay." Batayan ng pagkakahirang ni Corpus sa gayong mga pusisyon ang diumano'y mahusay niyang rekord sa *reforestation* nang nakatalaga pa siya noong dekada 1990 sa 3rd ID ng Philippine Army na nakabase sa Panay. Pinasimunan noon ni Corpus ang "Greening Panay," isa umanong proyekto para muling gawing luntian ang kalbong kagubatan sa sentral na bahagi ng isla.

Taliwas sa nais palabasin ng rehimen ng Arroyo, ang



"Greening Panay" ay isang programang mas may kinalaman pa sa "counterinsurgency" kaysa sa *reformation*. Isa itong multi-milyon pisong proyekto na pinondohan ng Asian Development Bank at hinawakan ng isang *consortium* na kinabibilangan ng 3rd ID, University of the Philippines-Paghidaet (isang NGO), Department of Environment and Natural Resources at ng noo'y Office of Southern Cultural Communities. Sinimulan ito noong maagang bahagi ng dekada 1990 sa lugar ng mga Tumanduk sa prubinsya ng Capiz. Pinamunuan ni Corpus ang "Greening Panay" noong siya ay koronel pa at hepe ng Civilian-Military Operations ng 3rd ID.

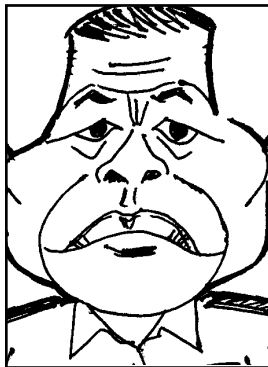
Ayon sa plano, tatamnan ang 33,310 ektaryang Philippine Army *reservation* at *training camp* ng 3rd ID, na may punong himpilan sa Camp Gen. Macario Peralta Jr. sa Barangay Jaena Norte, Jamindan, Capiz. Sumasaklaw ito ng 24 na baryo sa mga bayan ng Jamindan at Tapaz sa Capiz din. Ang lugar ay lupang ninuno ng mga Tumanduk na inagaw nang gawing *army reservation* ito noong 1965 ng rehimen ni Diosdado Macapagal, ama ni Gloria Arroyo.

Ginawang "pilot area" ni Corpus ang Barangay Agloloway sa Jamindan, na katabing-katabi lamang ng kampo ng 3rd ID. Nagbuo siya rito ng kooperatiba para sa pagtatanim ng mga punong kahoy. Kinunan din niya ng donasyon ang mga kasapi ng kooperatiba para umano makabili ng kalabaw sa tulong ng Philippine Army. Ang baryong ito ang nagsilbi ring *nursery* ng mga punla para sa "Greening Panay". Isa sa mga ipinatanim ni Corpus ang *mahogany*, na kabilang sa tinatawag na

"fast-growing commercial timber."

Maging milyonaryo, magtanim ng mahogany.

Para maengganyong sumali sa "Greening Panay" ang mamamayan sa lugar, ibinando ni Corpus na siguradong magiging milyonaryo ang sinumang magtatanim nito. Karaniwang umaabot ng 25 taon bago pwedeng anihin o putulin ang *mahogany*. Ngunit ayon sa buladas ni Corpus, kahit 15 taong gulang pa lamang ang kahoy ay pwede na itong anihin. Isa pa, kung mataas na ang mga itinanim na kahoy, aniya, kahit hindi pa ito maaani ay pwede na itong gamiting kolateral ng magsasaka para makautang sa bangko. Walang kahirap-hirap ito, ayon kay Corpus, dahil ipapakita lamang ng magsasaka sa bangko ang litrato ng kanyang itinanim na mga puno ng *mahogany*.



Ang nakalaang pondo para sa pagtatanim ng kahoy ay P20,000 hanggang P30,000 kada ektarya. Pero ipinagmayabang ni Corpus na kaya niyang patamnan ang bawat ektarya sa halagang P5,000 lamang. Totoo nga naman ang kanyang sinabi. Sa aktwal, wala ni isang sentimong ibinayad si Corpus sa mga Tumanduk na pinagtanim niya ng *mahogany*.

Ayon sa Memorandum of Agreement (MOA) sa pagitan ng Philippine Army at mga magsasaka, maghahati sila sa kita kapag naibenta na ang mga punong kahoy.

Huli na nang malaman ng mga napaniwala ni Corpus na isa pa palang pakay ng "Greening Panay" ang agawan sila ng lupa. Unti-unti na pala silang nawawalan ng masasaka. Sa loob ng 15-25 taong paghihintay para maani ang mga itinanim na *mahogany*, wala silang

ibang mapagkakitaan dahil binantaan silang palalaysin sa *reservation* kapag hindi sila nagtanim ng *mahogany*.

Mayroong sumubok mangutang sa bangko. Dito nila napagtanto na niloloko lamang pala sila ni Corpus. Hindi pala pwedeng gamiting kolateral ang mga itinanim nilang *mahogany* sa simpleng dahilan na walang titulo ang kanilang lupa. Dito na rin nila unti-unting napansin na hindi sila ang naging milyonaryo kundi si Col. Victor Corpus. Napag-alaman nilang may negosyo na ito sa Iloilo City at nakabili rin ng malawak na lupain sa isla ng Guimaras kung saan nakapagpatayo siya ng mansyon.

Unti-unti rin nilang napag-alaman na mapangwasak pala sa *biodiversity* ng nalalabing kagubatan ang malawakang pagtatanim ng *mahogany*. Bunsod nito, nagiging *acidic* ang lupa kaya namamatay ang ibang punong kahoy na katabi nito. Hindi na rin pwedeng sakahin ang lupa.

Mga Tumanduk nanindigan. Ginamit lamang na kober ni Corpus ang proyekto para sa "counterinsurgency". Sa pamamagitan nito, nagkaroon siya ng prente para mag-iikot sa mga komunidad at magpatawag ng mga pulong-pulong sa baryo. Sa mga pulong-pulong na ito, tinangka niyang ilihis ang mamamayan sa rebolusyonaryong landas sa pamamagitan ng mga hungkag na pangako na mahahango sila sa kahirapan sa pamamagitan lamang ng pagtatanim ng *mahogany*.

Di nagtagal at nabunyag sa mamamayan ang tunay na katangian ng "Greening Panay." Noong 1995, ipinanawagan ng organisasyon ng mga mamamayang Tumanduk na huwag magtanim ng *mahogany*. Nagkaisa at matatag silang nanindigang labanan ang "Greening Panay".



Sa laking galit ng mga taumbaryo, pinagbubunot at pinag-susunog nila ang mga punla ng *mahogany*. Naglunsad sila ng mga kilos protesta, nakipag-ugnayan sa mga lokal na guberno at nagpatulong sa mga rehiyunal, pambansa at pandaigdigang organisasyon. Sa proseso, nahimok nila ang Provincial Board ng Capiz na maglabas ng resolusyon na nananawagan ng agarang pag-alis ng militar sa lupain ng mga Tumanduk.

Huwad na reforestation, bigong "counterinsurgency". Ang ipinagmamayabang ni Gloria Arroyo na matagumpay umanong proyektong *reforestation* ni Corpus ay nakasentro lamang sa tatatlong baryo sa *army reservation*—ang Agloloway sa Jamindan at Daan Sur at Daan Norte sa Tapaz. May lawak lamang itong humigit-kumulang 1,000 ektarya. Ang mamamayan sa nalalabing 21 baryo ay nagtanim

lamang ng iilang puno sa paligid ng kanilang bahay.

Mismong ang *consortium* na humahawak sa "Greening Panay" ang nagsabing bigo ang proyekto nang tasahin nila ito noong 1997. Inamin din mismo ng militar na bigo ang pakay ng proyekto na wasakin ang rebolusyonaryong armadong kilusan sa Panay. Bagkus ay lumakas pa ito at lumawak.

Nang makita ng Philippine Army na hindi na epektibo ang kanilang kontra-rebolusyonaryong pakana, at hindi kinagat ng mamamayan ang "Greening Panay", unti-unti ring tumamlay ang pagtataguyod nito sa proyekto ni Corpus. Umigting ang bangayan nina Maj. Gen. Jose Lapus, ang hepe noon ng 3rd ID at ni Corpus di lamang dahil sa kabiguan ng "Greening Panay" bilang instrumento ng "counterinsurgency", kundi dahil sa pag-aagawan nila sa pondo ng proyekto.

Tahasang idineklara ni General Lapus na hindi kinikila ng 3rd ID ang MOA sa pagitan nito at ng mga taumbaryo dahil si Corpus lang naman, aniya, ang may gawa nito. Umabot ang kanilang bangayan hanggang sa Korte Suprema. Noong 1998, nagdesisyon ang mataas na hukuman na hindi balido ang naturang MOA.

Bunsod nito, nagtampo si Corpus at nagbantang magbitiw sa Philippine Army. Hindi niya ito itinuloy nang hirangin siya ni Pres. Fidel Ramos bilang *brigadier general*. Binigyan din ng ibang katungkulan si Corpus sa labas ng 3rd ID.

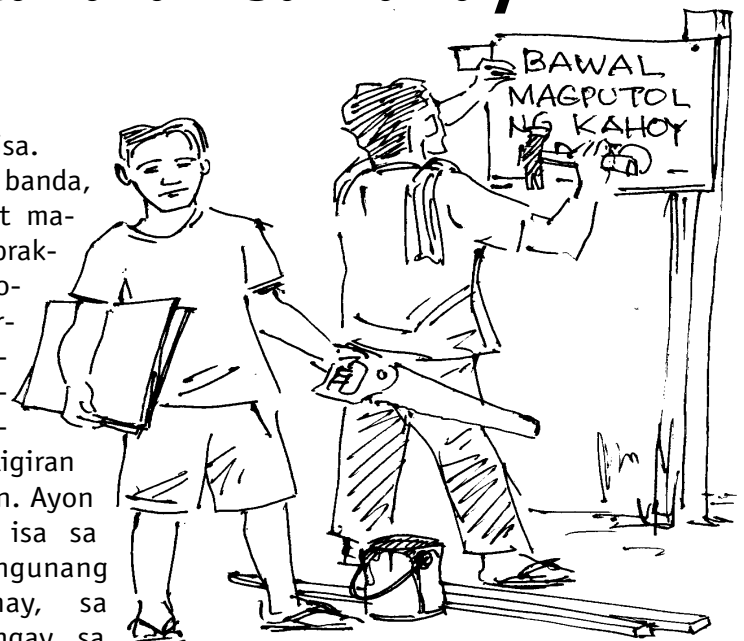
Ang masaklap nito, nang mawala sina Corpus at Lapus sa Panay, naglaho na rin ang pera ng "Greening Panay". Hanggang ngayon, hinihintay pa rin ng mga kasapi ng kooperatiba sa Barangay Agloloway ang kalabaw na ipinangako sa kanila ng manlolokong heneral. AB

Rebolusyonaryong patakaran sa Panay hinggil sa kapaligiran

Nang ilipat na si Col. Victor Corpus sa ibang gawain, hindi na ipinursige ng Philippine Army ang huwad na proyektong *reforestation* na "Greening Panay". Sa katunayan, pinagpuputol na nila ang ibang puno ng *mahogany* na ipinatanim ni Corpus. Patuloy ang pagtotroso ng mga katutubong kahoy dahil negosyo ng mga tropa mismo ng Philippine Army at CAGU ang pagpapagawa ng mga *baroto* (bangkang yari sa inukit na punong kahoy). Binabayaran lamang nila ng ₱2,000 ang kadalasa'y apat-kataong grupong gumagawa nito at ibinebenta ang mga *baroto* sa Pontevedra, Capiz sa halagang ₱30,000 hanggang

₱40,000 bawat isa.

Sa kabilang banda, mas mabunga at matagumpay ang praktika ng mga rebolusyonaryong organisasyong masa sa pangangalaga sa kagubatan at kapaligiran sa pangalahatan. Ayon kay Ka Sylvia, isa sa mga nangungunang kadre sa Panay, sa maraming barangay sa Tapaz at Jamindan, Capiz, ang mga organisadong masa mismo ang nagtatakda kung saang bahagi lamang ng kahuyan maaaring mag-



putol ng puno at mangaso. Itinatakda rin nila kung kailan lamang pwedeng ibukas ang mga lugar na ito.



Sa mga lugar na relatibong konsolidado, ipinagbabawal ng demokratikong gubyernong bayan ang komersyal na pagbebenta ng troso at ang paggamit ng *chainsaw*, maliban na lamang kung ang kahoy ay gagamitin sa konstruksyon ng mga pangangailangan ng komunidad tulad ng mga paaralan at *health center*. Binubuksan din lamang ang mga lugar na ito sa paggawa ng mga *baroto*, pero ito'y sa mga buwan lamang ng Abril hanggang Hulyo, ang panahon ng *tigkiriwi* o taggutom. Pwede lamang magbenta ang mamamayan ng kahoy o tabla kung ang mga ito ay galing sa dati nang natumbang kahoy o mga naanod na troso sa Pan-ay River.

Bukod sa pagbabawal sa pagtotroso, naging patakaran din ng demokratikong gubyernong bayan ang pagbabawal sa pagkakaingin. "Ang masa na mismo ang nagtulak ng pagbabawal para mapreserba ang mga punong kahoy, lupa at mga hayop," ani Ka Sylvia.

Upang matiyak ang pagpapatupad ng mga patakarang ito, pinakikilos ng demokratikong gubyernong bayan ang mga rebolusyonaryong organisasyong masa at tinutulungan sila ng mga yunit ng Bagong Hukbong Bayan (BHB). Sinumang mahuling lumalabag sa mga patakarang ito ay pinagtatanim sa mga takdang lugar ng mga likas na punong kahoy tulad ng *acacia*, *apitong*, *molave*, *narra*, lawaan o yakal at hindi ng komersyal at mapangwasak na *mahogany*.

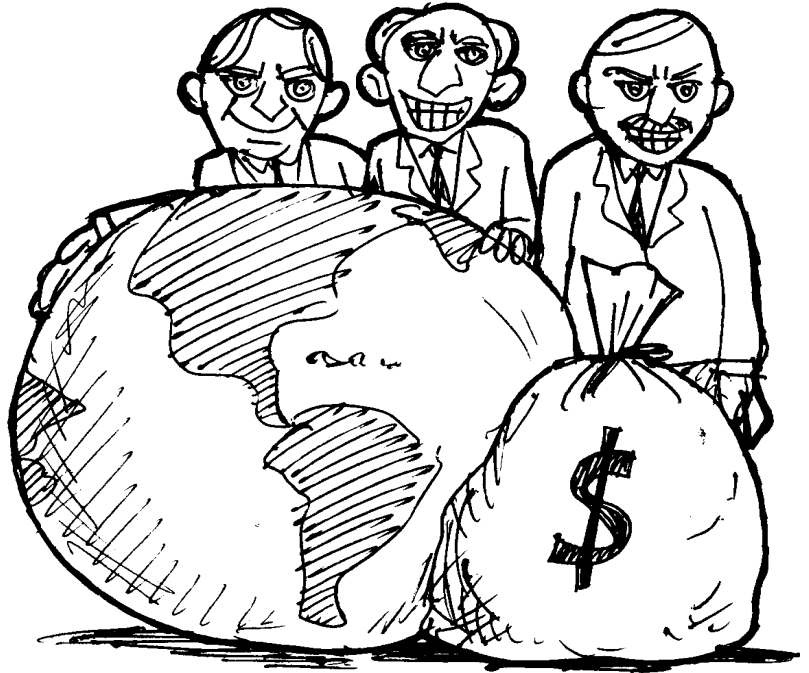
Bukod sa pangangalaga sa kagubatan, pinangangalagaan din ang mga ilog at sapa. Mahigpit na ipinagbabawal ang paggamit ng lason tulad ng Endrin, Cymbus at iba pa para sa pangangisda rito.

Masigasig na naglulunsad ng mga kampanya sa pagpapalawak ng produksyon ng palay nang hindi nakasalig sa mga kemikal na pataba at pestisidyo. Naglulunsad rin ng mga kampanya sa pagpapaunlad ng kabuuang antas ng produksyon. Sa gayon, nahihikayat ang mga magsasaka na huwag iasa ang kanilang kabuhayan sa paggawa ng *baroto* at pagtotroso.

Ipinagbawal din ang pagtatanim ng *Bt corn*. Kasabay nito, nagbibigay ang rebolusyonaryong kilusan ng mga pagsasanay kung papaano haharapin ang mga kalamidad at ng edukasyong masa kaugnay sa pagpreserba ng kalikasan. AB

Pagsasanib ng mga dambuhalang kumpanya

Mas malaking tubo, mas masahol na pagsasamantala



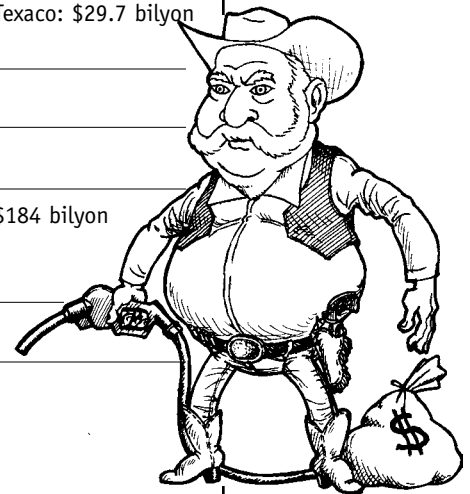
Tatatlong dambuhalang kumpanya ng langis na lamang ang dating "seven sisters" noong dekada 1970. Dadalawang kumpanya na lamang ang gumagawa ng malalaking eroplanong komersyal. Lalabing-isa na lamang ang dati'y 40 nagsasariling tagagawa ng kotse.

Patuloy ang pagliit ng bilang ng mga dominanteng kumpanya sa iba't ibang industriya sa daigdig. Papabilis ang pagsasanib at paglalamunan ng mga kumpanya at ang konsentrasyon ng kapital sa papaliit na bilang ng mga monopolista sa buong mundo.

Natatangi ang dagsaang pagsasanib ng mga kumpanya mula 1995. Aabot sa 85% ng pandaigdigang pamumuhunan mula noon ay pumasok sa mga pagsasanib na ito. Tumampok ang taong 1999 kung kailan naganap ang mahigit 32,000 pagsasanib na nagkahalaga ng \$3.4 trilyon. Triple ito ng bilang ng mga pagsasanib noong 1989 at mahigit 30 doble ng naitala noong 1981.

Tawid-bansang mga pagsasanib. Nilalamon ng malalaki't makapangyarihang kumpanya hindi lamang ang iba pang kumpanya sa loob ng baseng bansa nito kundi pati na rin yaong nasa ibang bayan. Katunayan, ang pag-iibayo ng konsentrasyon at sentralisasyon ng kapital sa internasyunal na antas ay pinakamalinaw na makikita sa natatanging antas na inabot ng pagsasanib ng mga kumpanya sa

Ang dating "seven sisters"	Kasalukuyang katayuan	Market Value (1999)
1. Exxon	Binili ng Exxon ang Mobil sa halagang \$80 bilyon noong 1998. Ang Exxon-Mobil ang nagungunang kumpanya ng langis ngayon.	\$244 bilyon
2. Royal Dutch Shell	Ito ngayon ang pangatlong pinakamalaking kumpanya ng langis.	\$177.5 bilyon
3. Texaco	Nabili ng Chevron noong 2000 sa halagang \$43 bilyon. Chevron-Texaco na ang pangalan ng kumpanya.	Chevron: \$56.7 bilyon Texaco: \$29.7 bilyon
4. Gulf Oil	Nabili ng Standard Oil noong 1984.	
5. Mobil	Nabili ng Exxon noong 1998.	
6. British Petroleum (BP)	Nabili nito noong 1998 at 1999 ang Amoco at Arco, mga Amerikanong kumpanya. Nabuo ang BP-Amoco na ngayo'y pumapangalawang dambuhala sa langis.	\$184 bilyon
7. Standard Oil (Socal)	Tinawag na Chevron matapos ang pagsasanib sa Gulf Oil.	
	Ang kumpanyang Total Fina-Elf Aquitaine na nabuo sa pagsasanib ng dalawang kumpanyang French ang pang-apat na pinakamalaking kumpanya ng langis ngayon.	



magkakaibang bansa. Mula huling bahagi ng dekada 1980, ang mga tawid-bansang pagsasanib na ito ang pangunahing naging daluyan ng tuwirang dayuhang pamumuhunan. Ibig sabihin, malaking bahagi ng daloy ng kapital sa mundo ay napupunta lamang sa pagpapalit ng pagmamay-ari sa dati nang mga negosyo at empresa. Kalakhan ng sinasabing tuwirang pamumuhunan sa nagdaang mga taon ay hindi tumutungo sa pagtatayo ng mga bagong pabrika at imprastrakturang industriyal.

Mula dekada 1980, ang halaga ng mga tawid-bansang pagsasanib ay halos dumoble tungong \$1.1 trilyon sa pagtatapos ng dekada 1990. Samantalang noong maagang bahagi ng dekada 1980 ay hindi umaabot sa 20% ng kabuuan ang halaga ng ganitong mga pagsasanib, ngayon ay bumubuo na ito ng 33%.

Mga kumpanya sa Western Europe at North America ang pinakaaktibo sa gayong mga pagsasanib. Kabilang naman sa

mga pinakakinatatakaman nila ang mga empresa sa mga atrasadong bansa laluna nang ipatupad ang mga patakarang deregulasyon, pribatisasyon at deregulasyon.

Ang dagsaang mga pagsasanib na ito ay nangangahulugan din ng pag-iibayo pa ng kapangyarihan ng malalaking korporasyong transnasyunal. Humigit-kumulang sangkatlo (1/3) na ngayon ng pandaigdigang kalakalan ay *intra-firm* o nagaganap sa pagitan ng mga kumpanyang pawang pag-aari ng parehong korporasyong transnasyunal. Klasikong halimbawa ng kapangyarihang dulot ng kalakalang *intra-firm* ang pagtaas ng presyo ng mga produktong petrolyo kailanma't naisin ng mga kumpanya ng langis.

Sa pagsasanib, nadodomina ng mga korporasyong transnasyunal ang mga panloob na pamilihan ng maraming bansa sa pamamagitan ng ibayong paglawak ng kanilang lambat ng mga lokal na planta at tanggapan. Noong 1998, kumita ng \$11 trilyon ang mga

transnasyunal na ito mula sa kaniilang mga subsidyaryo sa iba't ibang bansa. Nakalulula ito kung ihahambing sa \$6.7 trilyon lamang na kabuuang halaga ng mga eksport ng lahat ng bansa noong taong iyon!

Hagupit sa proletaryado. Ang wala pang kaparis na pagragasa ng mga pagsasanib ng mga monopol-yong kumpanya ay tanda ng katindihan ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Habang sumasahol ang krisis, maraming kumpanya ang humihina at napapawi sa kumpetisyon, at kundi man tuluyang bumagsak ay nilalaman ng mas malalaki.

Sa prosesong ito, pinakamatininding tinatamaan ang mga manggagawa ng mga kumpanyang nagsasanib. Ang pagsasanib ay paraan ng mga monopolyong kapitalista para makapagbawas ng manggagawa habang napalalawak naman ang saklaw ng operasyon ng kumpanya upang palakihin pang lalo ang kanilang tubo. Sa *sundan sa pahina 11, "Dambuhala..."*



Di masusupil ang Maoismo sa China

Malalim na nakaugat ang Maoismo sa diwa ng mga manggagawa at magsasaka sa China. At sa labis na pangamba, pilit itong pinapawi ng mga rebisyunistang namumuno sa Partido Komunista at estadong burges.

Nitong nakaraang Disyembre 24, hinatulang makulong nang tatlong taon ang apat na Maoista sa syudad ng Zhengzhou, sa Henan, China. Ang krimen nila umano ay "panggugulo sa panlipunang kaayusan at pambansang interes".

Ano ang kanilang ginawa? Noong Setyembre 9, 2004, ika-28 anibersaryo ng pagkamatay ni Mao Zedong, si Zhang Zhengyao ay namahagi ng isang polyetong naglalaman ng pahayag na nagbigay-pugay kay Mao Zedong at naglantad at bumatikos sa mga kabulukan ng sistemang kapitalista na pinanumbalik ng mga rebisyunista mula nang agawin nila ang kapangyarihang pampulitika noong 1976. Dinakip si Zhang Zhengyao, pati na ang kanyang asawang si Ge Liying, at mga kaibigang si Wang Zhanqing at Zhang Ruquan.

Labis na ikinagalit ng rebisyunistang rehimen ang deklarasyon sa pahayag na "Mao Zedong, Lider Namin Habampanahon" na "laging maninindigan ang mga manggagawa at magsasaka para kay Mao

Zedong" at ang ginawa nitong paglalantad sa "mga reaksiyunaryong pinamumunuan ng mga makapitalistang pwersa sa loob ng ating Partido na umagaw sa kapangyarihan ng estado at Partido at naghatihati sa yaman ng estado."

Nagbalik-tanaw si-na Zhang sa panahon ng sosyalistang rebolusyon sa pamumuno ni Mao Zedong, kung kailan ang "mamamayang Tsino ang siyang namumuno sa bansa". Iginiit nila na sa kabila ng bukambibig na "sosyalismo na may katangiang Tsino", ang estado ngayon sa China ay isang estadong "pag-aari ng burgesya". Kaya sa ilalim ng rebisyunistang rehimen, ang uring manggagawa ay nagtatrabaho hindi na para sa kanilang sarili, kundi upang "lumikha ng labis na halaga para sa uring kapitalista."

Binatikos nina Zhang ang malayong pagitan ng pinakamayayaman at pinakamahirap na mamamayan. Nasa isang panig ang mga bilyonaryong burukratang kapitalistang nagpapanggap na "sosyalista" ngunit ang tunay na gusto'y

kapitalismo na naghahatid sa kani-la ng napakalaking pakinabang. At nasa kabilang panig ang daandaan milyong mga manggagawa at magsasaka na ngayon ay dumaranas ng napakasidhing kahirapan, pang-aapi at pagsasamantala. "Malinaw kung gayon. Si Mao Zedong

ang lider ng 95% ng mamamayang Tsino."

Buong-tatag na idineklara nina Zhang na magpapatuloy ang pakikibaka ng mamamayang Tsino para sa sosyalismo. "Tiyak na lalo pang titindi ang mga makauring kontradiksiyon sa China at tiyak na lalong sasaklaw ang papaigting na pakikibaka ng masa."

Idineklara nila na "Sa lalong paghinog ng mga kontradiksiyon at pag-igting ng mga pakikibakang masa sa buong bansa, ang mga nasa Partido, gubyerno at hukbo na nakauunawa sa tunay na kalikasan ng rebisyunismo ay puspusing laban dito at muling makikiisa sa proletaryado sa pagwawagayway ng bandila ni Mao Zedong at muling makikibaka para sa sosyalismo sa China." AB

"Dambuhala..." mula sa pahina 10

pagsasanib ng Daimler-Benz at Chrysler, halimbawa, tinatayang \$25 milyon ang matitipid ng kumpanya sa pagsasara ng ilan nilang planta.

Nasasamantala rin ng isang kumpanya ang mas murang lakas-paggawa sa baseng bansa ng kumpanyang nabibili o nilalamon nito. Kaya kasabay ng pagkawala ng trabaho ng milyun-milyong manggagawa, nasasabak naman sa mas masasahol na kundisyon ng pagsasamantalang kapitalista ang mga hindi nasisisante.

Sa kabilang banda, papalaki ring bilang ng mga manggagawa ang napag-uugnay-ugnay ng mga pagsasanib. Kasabay ng ibayong sentralisasyon ng kapital, nag-iibayo rin ang sosyalisasyon ng paggawa sa pandaigdigang antas.

Ang lalo pang pagbwelo ng mga imperyalistang pagsasanib ay salik sa pag-igting ng mga saligang kontradiksiyon ng sistemang kapitalista. Mainam ang kalagayan para sa pagpapanibagong-lakas ng rebolusyonaryong pakikibaka ng proletaryado sa buong daigdig. AB



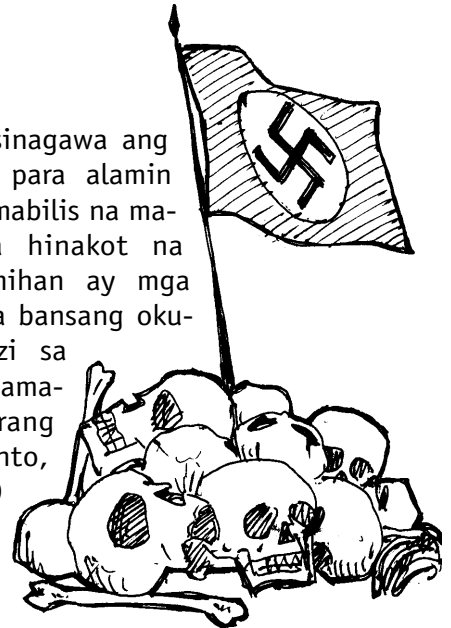
Pagpapalaya sa Auschwitz, ginunita

Hindi na dapat maulit ang Holocaust*. Ito ang mensaheng umalingawngaw sa ika-60 anibersaryo ng pagpapalaya sa mga "death camp" sa Auschwitz, Poland noong Enero 27.

Aabot sa 1.5 milyong Hudyo, komunistang Polish at Soviet, mga may kapansanan, mga *gypsy* at bakla ang pinagpapatay ng mga Nazi (mga pasistang pwersa sa Germany noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig) sa Auschwitz mula 1940 hanggang 1944. Ang mga "death camp" sa Auschwitz ang pinakamalalaking kulungan ng mga Nazi noon kung saan ipiniit, pinag-eksperimentuhan at minasaker ang itinuturing nilang mga kalaban. Pinangasiwaan ito ng SS o Schutzstaffel, ang grupong paramilitar na nagsilbing espesyal na pulisya

ng mga Nazi.

Sa Auschwitz isinagawa ang mga eksperimento para alamin kung paano pinakamabilis na mapapatay ang mga hinakot na bilanggo na karamihan ay mga Hudyo mula sa mga bansang okupado ng mga Nazi sa buong Europe. Sa pamamagitan ng naturang mga eksperimento, umabot sa 6,000 katao ang napapatay bawat araw ng



Pagbubuo ng estadong papet ng US sa Iraq

Idinaos sa Iraq nitong Enero 30 ang eleksiyong idinisenyo at kontrolado ng US. May maitim itong layunin na likhain ang ilusyon ng demokrasya at magtatag ng gubyernong magiging instrumento ng US sa Iraq at Middle East.

Inihalal sa eleksyon ang 275 kinatawan sa transisyunal na National Assembly na magbabalangkas ng bagong konstitusyon ng Iraq. Dahil sa patuloy na panginibabaw ng kapangyarihan ng US sa pamamagitan ng presensya ng humigit-kumulang 150,000 armadong tropa, anumang hakbangin ng National Assembly na ito ay tiyak na papabor sa interes ng US sa ekonomya, pulitika at militar sa Iraq at buong Middle East. Ito ang inaasahang magpapatibay sa kontrol ng US sa langis sa Iraq at magpapahintulot sa permanenteng pagbabase doon ng militar ng US.

Nakatakda ilabas ang borador ng konstitusyon sa Agosto na aaprubahan umano ng mga Iraqi sa isang *referendum* sa Oktubre. Kapag naaprubahan, magkakaroon ng eleksyon para sa panibagong gubyerno sa Disyembre.

Sa pamamagitan ng eleksyon,

nais ng US na lumikha ng ilusyon ng demokrasya, estabilidad at kapayapaan sa Iraq at ng pagsasarili ng mamamayang Iraqi. Pinalalabas ng US na ang transisyunal na gubyerno sa Iraq ay may basbas ng mamamayan kahit pa, sa katunayan, ay ginanap ang eleksyon sa ilalim ng kolonyal na kapangyarihan ng US kung saan yaong naghahayag ng paglaya sa kontrol ng US ay tinutugis at pinapatay.

Sa gitna ng pagtatambol sa demokrasya at pagsasarili ng mamamayang Iraqi, walang kahihiyang sinabi ni Bush na mananatili ang mga tropang Amerikano at magpapatuloy ang pakikialam ng gubyernong US sa Iraq. At para rito, ipinahayag ni Bush ang plano ng kanyang administrasyon na magdagdag ng \$80 bilyon para sa pondo sa gera sa Iraq (at sa Afghanistan).

Hindi isang bogus na eleksyon ang kailangan ng mamamayang Iraqi kundi ang mapalayas ang mga tropang Amerikano at mawakasan ang arogante at mapandambong na pananakop at pagkontrol ng US sa Iraq.

mga Nazi. Pinakamabilis na paraan ng pagpatay ang pagtipon ng libu-libong tao sa loob ng malalaking pugon at pagbomba ng insektisidyo rito. Pagkatapos ay sinusunog ang kanilang mga bangkay.

Pagdating na pagdating sa Auschwitz, agad hinahakot ang mga bata, matatanda, may sakit at mahihina para patayin. Samantala, ang mga bilanggong malalakas ang pangangatawan ay pwersahang pinagtatrabaho sa mga pabrika ng armas ng Germany sa Poland. Kung hindi na makapagtrabaho ang mga ito dahil sa sakit at kahinaan ng katawan ay pinapatay na rin sila.

Ang nalalabing mga bilanggo sa Auschwitz ay pinalaya ng magigiting na sundalo ng Russian Red Army noong Enero 27, 1945. Ang "death camp" ay ginawang museo ng gubyerno ng Poland upang ipaalala na hindi na dapat maulit ang henosidyo. Naparusahan ng kamatayan bilang mga *war criminals* ang mga elemento ng SS na nagsagawa ng henosidyo at toryur, hindi lamang sa Auschwitz kundi sa lahat ng bansa sa Europe na inokupa ng mga Nazi.

Ang paggunita sa Auschwitz ay dinaluhan ng mga nakaligtas na biktima at pamilya nila, ilan sa mga sundalo ng Red Army na nagpalaya sa mga bilanggo, mga pinuno ng iba't ibang gubyerno sa buong mundo at mga upisyal mismo ng Germany. Nagkaroon din ng mga komemorasyon sa iba't ibang dako ng Europe gaya ng United Kingdom, Russia at Greece.

Ito rin ang kauna-unahang pagkakataon na nagdaos ng komemorasyon ang United Nations pagkatapos ng gera. Dito, ihinalintulad sa Auschwitz ang mga kahayupan at pagyurak ng dignidad at karapatang-tao sa mga bansang sinasakop ngayon ng US gaya ng Iraq at Afghanistan. Tinuligsa rin ang nangyayaring maramihang pagpatay sa ilang bansa ng Africa at laluna ang pagpatay ng mga pwersa ng Israel sa mga Palestino. Mariin ding kinundena ang patuloy na pagmamaltrato sa mga bihag ng US at UK sa Iraq at sa Camp Xray, ang internasyunal na bilangguan na itinayo ng US sa base militar nito sa Guantanamo, Cuba. **AB**

**Panlilipol ng mga pasistang Nazi sa mahigit anim na milyong Hudyo sa Europe noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig.*

Iginigiit na tigil-putukan, tinutulan ng PKP

TAHASANG tinutulan ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) ang iginigiit ng Malakanyang na magdeklara muna ng tigil-putukan ang National Democratic Front of the Philippines (NDFP) bago buksang muli ang pormal na usapang pangkapayapaan.

Sa isang pahayag, tinukoy ni Gregorio "Ka Roger" Rosal, tagapagsalita ng PKP, na ang gayong paabot ng rehimeng Arroyo ay labag sa The Hague Joint Declaration na nagtakda ng apat na puntong substantibong adyenda para sa usapang pangkapayapaan. Ayon sa The Hague Joint Declaration, pag-uusapan lamang ang tigil-putukan at disposisyon ng mga armadong pwersa matapos maresolbahan ang mga ugat ng gera sibil sa Pilipinas. Matatalakay lamang ang mga ito sa adyenda hinggil sa mga repormang sosyo-ekonomiko at reporma sa pulitika at konstitusyon.

Bukod rito, ani Rosal, hindi tinutupad ng rehimen ang obligasyon nito alinsunod sa mga dating napagkasunduan, na gumawa ng mga positibong hakbang upang matanggal ang PKP, BHB at ang punong konsultant ng NDFP sa listahan ng US ng mga "terorista." Bigo ang rehimeng Arroyo na ipagtanggol ang pambansang soberanya sa harap ng gayong panghihimasok ng US sa mga panloob na usapin ng Pilipinas—bagay na paglabag din sa mga batayang prinsipyong nakasaad sa The Hague Joint Declaration.

Lider ng Bayan Muna, pinatay sa Lucena City

ISA na namang lider ng Bayan Muna ang sinalbeyds ng mga tropa ng militar at paramilitar. Binaril at ilang beses na sinaksak si Ronnie Almaote, 38 taong gulang, sa loob mismo ng kanyang bahay nitong Pebrero 6. Naghahanda ng hapunan para sa kanyang pamilya si Almaote nang pasukin ng mga armado ang kanyang bahay sa Purok Matahimik, Barangay Cotta, Lucena City.. Si Almaote ay *coordinator* ng Bayan Muna sa Lucena City.

Mga Amerikanong espiya sa bansa, pinalalayas

PINALALAYAS ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) ang mga lihim na operatibang paniktik ng US na nasa bansa ngayon. Tinuligsa rin ng Partido ang pagpapahintulot dito ng rehimeng Arroyo. Ayon kay Gregorio "Ka Roger" Rosal, tagapagsalita ng PKP, dapat kagyat na tukuyin ng rehimen ang naturang mga tropa at ipag-utos ang pagpaalis sa kanila.

Inamin mismo ni Francis Ricciardone, ambasadador ng US sa Pilipinas, na may di kukulangin sa 70 pwersa ng US Army sa Mindanao

ngayon upang mag-espiya laban umano sa mga terorista at magsanay din ng mga tropang Pilipino sa gawaing paniktik.

Sa ngayon ay nakapagpapanggap ang mga operatiba bilang *military adviser* at nakakapasok sa bansa gamit ang inilulunsad na mga pinagsanib na pagsasanay-militar. Inianunsyo ng rehimeng Arroyo nitong Enero ang nakatakandang paglulunsad ng 28 pinagsanib na pagsasanay-militar sa Pilipinas na lalahukan ng AFP at mga tropang Amerikano ngayong 2005—bagay

na magbibigay-daan sa pagdami ng mga espiya ng US sa bansa.

Sa kaugnay na balita, nabunyag ang plano ng US na magbuo ng mga lihim na tim ng mga operatiba na mangangalap ng sariwang datos paniktik para magamit ng Special Forces sa kanilang mga operasyon. Ang tinatawag na Strategic Support Teams na nasa ilalim ng Defense Intelligence Agency ay balak umanong pakawalan sa Pilipinas, Indonesia, Somalia, Yemen at Georgia—mga bansang kumakanlong umano ng mga terorista.

Designasyon kay Palparan sa Eastern Visayas, tinututulan

MARIING tinututulan ng mga organisasyong masa tulad ng Samahan Han Gudti nga mga Parag-uma ha Sinirangan Bisayas (SAGUPA-SB) ang paghirang kay Brig. Gen. Jovito Palparan Jr. bilang hepe ng 8th Infantry Division ng Philippine Army nitong Pebrero. Tiyak na lalong iigting ang militarisasyon at mga pang-aabuso sa karapatang-tao sa Eastern Visayas, anang SAGUPA-SB.

Si Palparan ay kilalang "Berdu-go ng Mindoro" dahil sa paglaganap ng mga karahasang militar laban sa mamamayan sa isla sa panahong siya ang hepe ng 204th Infantry Brigade. Siya ang may pakana sa mga kaso ng pagdukot at pagsalbeyds tulad ng nangyari noong Abril 2003 kina Ka Eden Marcellana at Ka Eddie Gumanoy, mga lider masa ng Southern Tagalog. Nang ilipat siya sa Rizal, dumanas din ang mamamayan doon ng matinding pang-aabusong militar. Sa kabila nito, hinirang pa rin siyang puno ng "peace-keeping contingent" sa Iraq at nitong huli ay nagsilbi siya bilang *chief of staff* ng Philippine Army bago siya itinalaga sa Eastern Visayas.

Mga guro, naglunsad ng pambansang kilos-protesta

NAGDAOS ng pambansang kilos protesta nitong Enero 28 ang mga guro sa pamumuno ng Alliance of Concerned Teachers (ACT) upang ipaglaban ang P3,000 *across the board* na umento sa sweldo at ang pagtataas ng badyet para sa edukasyon.

Sa Maynila, naglunsad ng *torch parade* patungong Mendiola noong gabi ang 2,500 guro sa pamumuno ng Manila Public School Teachers' Association. Nagmula sila sa 74 na paaralan sa Taguig-Pateros, Muntinlupa, Pasay, Parañaque, Makati, Mandaluyong, Navotas, Valenzuela at sa University of the Philippines. Kasama nilang nagmartsa ang mga myembro ng Anakbayan at League of Filipino Students at pati mga magulang.

Anila, ang rehimeng Arroyo ang salarin sa pinakamalubhang krisis ngayon sa sektor ng edukasyon. Habang binabarat ang pondo para sa edukasyon, kalakhan naman ng badyet ay nakalaan sa bayad-utang. Samantala, gahigante ang badyet ng reaksyunaryong militar at pulis, na winawaldas sa mga luho, bisyo at korapsyon.

Bago ito, sama-samang luma-

bas sa kanilang mga paaralan at upisina bandang tanghali ang ilandaang guro, estudyante at kawani ng gubyrerno sa pangunguna ng Quezon City Public School Teachers Alliance, ACT at Courage. Nagdaos sila ng koordinadong piket sa Quezon Memorial Circle. Kinagabihan, naglunsad ng *vigil* ang 300 guro at kabataang estudyante sa isang paaralan sa Batasan Hills.

Sa Vigan, Ilocos Sur, nagmartsa ang 150 guro, kawani at estudyante ng University of Northern Philippines. May mga pagkilos din sa La Union, Baguio at Mountain Province.

Nagdaos ng *motorcade-rally* sa Tarlac City ang mga guro mula sa siyam na paaralan. May aksyong protesta rin sa mga syudad ng Cabanatuan at Angeles at ilang bayan sa Bulacan.

Sa Bacolod City, nagmartsa ang 500 guro sa harap ng kapitolyo, kasama ang kabataan, maralita ng lunsod at mga kawani ng gubyrerno. Naglunsad rin ng rali at pagsisindi ng mga kandila sa Iloilo City.

Sa Davao City, kumilos ang mga guro sa 12 paaralan.

Organisasyon ng mga mangagawa sa agrikultura, binuo

IDINAOS nitong Enero 20 ang unang pambansang kongreso ng Unyon ng mga Manggagawa sa Agrikultura (UMA) sa Quezon City. Ang UMA ang magsisilbing pambansang sentrong unyon na may layuning bigkisin, palawakin at paigtingin ang pakikibaka ng mga manggagawang agrikultural para sa tunay na reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon at isulong ang pambansang kalayaan at demokrasya.

Binubuo ito ng mga organisasyon ng mga manggagawa sa mga asyenda at plantasyon tulad ng Unyon ng mga Manggagawa sa Agrikultura—Gitnang Luzon (UMAGL), National Federation of Sugar Workers (NFSW) at iba pa na kalakhan ay nasa Leyte, Bukidnon, Cebu at Panay.

Tinuran ni Prof. Jose Maria Sison, tagapangulo ng International League of Peoples' Struggle (ILPS), na palagi ang ikampanya

ng UMA ang reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon sa lahat ng ligal na paraan. Gayundin, pinaalalahanan niya ang UMA na isulong "ang pakikibaka para sa pambansang kalayaan at demokrasya dahil kailangan ang pambansa at demokratikong kapangyarihan para lubusin ang reporma sa lupa, pambansang industriyalisasyon at iba pang pagbabago na inaasam-asam nating lahat."